

SUY TƯ MÙA XUÂN

Mùa Hè rực nắng chói chang - oi ả nóng bức, làm cho rây rức bức bối khó chịu không yên. Mùa Thu, sắc màu úa vàng hắt hiu ảm đạm, người ly hương cảm thấy ưu buồn lặng lẽ. Nhìn lá vàng khô, lắc lay xao động lia cành lả tả - tách rời cuộc sống, làm cho những tâm sự mờ cô, thương cha nhớ mẹ da diết. Mùa Đông, cây cối trút lá tàn tạ trơ trụi, từng cơn gió thốc vào kẽ lá hóc cây - phủ trùm lên vạn vật, rét buốt run rẩy - tê tái lạnh căm, bầu trời u ám ủ rũ ảm đạm - sùi sụt từng cơn. Từng giọt mưa, là từng giọt lệ thở than. Mưa giăng ngập lối, ngăn trở những người yêu thương nhớ nhau da diết. Mùa Xuân, trời trong - mây tạnh - gió thổi hiu hiu, sau một thời trú Đông kéo dài, từng đàn én dật dìu xôn

xao bay về theo tiếng gọi tình – lúng liếng trao duyên, chao lượn trên bầu trời trong trẻo xanh ngát, mang thông điệp báo hiệu tin vui.

Mùa Xuân đã đến, mang theo những tia nắng hồng ấm áp, đánh thức cơn mơ, dịu hiền mềm mại, vuốt ve - nâng niu ôm ấp những cánh hoa vàng - lộc biếc, nở nà mơn mớn - rập rờn quần quít xinh tươi.

Xuân, mang nhiều sắc màu đáng vẽ, tùy vào tâm trạng của mỗi lòng người, mà nhìn Xuân - thưởng thức Xuân qua cuộc sống quanh mình. Xuân về, ở mỗi giai đoạn thời gian – mỗi thời điểm không gian khác nhau. Xuân hôm nay không còn chung một hình hài mùa Xuân trước, nếu có còn dáng Xuân hiếm hoi, chỉ làm thêm nuối tiếc mà thôi.

Xuân về, làm cho người ta thấm thía với nỗi ì ạch lao đao không bình thường, lối đi khói bụi - rùng rú mệt mỏi khắp khiêng. Còn có quá nhiều những mảnh đời quên lãng, khôn khó tất bật lo

toan, rung rung cơ cực, tiếc nuối rời xa nơi chôn nhau cắt rốn, lưu vong trên chính quê hương mình, tha phương - phong sương cầu thực, thở than da diết trong đêm trường lạnh lẽo, đau đáu hy vọng hướng về, ẩn ức đón chờ một thời khắc ước mơ mới, lớn lao hơn, đong đầy tốt đẹp hơn.

Xuân về làm cho người ta tất bật lo toan – hồi hả mệt nhoài, không còn tiếng cười xao động giòn tan rộn rã, thanh thẳng háo hức dâng trào tha thiết, không còn cảm giác bồi hồi sum họp – quay quần râm ran bên nồi bánh chưng xanh, nụ cười hé nở trên môi sười ảm, thủ thủ lòng nhau những lời chân thành, gửi gắm yêu thương bên bếp lửa hồng lung linh thấp thêm tin yêu.

Dưới cái lạnh lẽo tàn Đông còn tiếc nuối, nhìn từng sợi khói bếp cay cay vờn lên khóe mắt, theo làn gió khẽ khàng vờn cao, để kịp đón nàng Xuân yêu kiều diễm lệ, e ấp theo dấu trầm hương ngan ngát ngạt ngào – lan tỏa thoang thoảng, giao hòa rung động trong từng tràng pháo giòn tan – tung ra từng xác đồ li ti bay lên

xinh xắn, xao xuyên bên lễn thả bước nhẹ nhàng
lặng lẽ qua ngõ trúc thanh bình trở về quê xưa
đoàn tụ.

Vạn vật thì vô thường - hoa nở rồi tàn, thế giới
thì luôn luôn thay đổi như dòng chảy mây trôi,
đời sống con người như giấc mộng thoáng qua,
luôn luôn chi phối vận hành bởi quy luật luân hồi
vô thủy - vô chung.

Nhân sinh đang sống vội trong thế giới nhiều
biến động - bởi tâm niệm biến động.

CÁO TẬT THỊ CHÚNG

Xuân khứ bách hoa lạc
Xuân đáo bách hoa khai
Sự trục nhân tiên quá
Lão tòng đầu thượng lai
Mạc vị xuân tàn hoa lạc tận
Đình tiền tạc dạ nhất chi mai
- Mãn Giác -

*Xuân đi trăm hoa rụng
Xuân đến trăm hoa cười
Trước mắt việc đi mãi
Trên đầu, già đến rồi
Chớ bảo xuân tàn hoa rụng hết
Đêm qua – sân trước – một cành mai.
- Thích Thanh Từ dịch -*

Xuân đến – Xuân đi – rồi Xuân lại về, không có mùa Xuân nào là mùa Xuân đầu tiên hoặc kết thúc cuối cùng. Trong cái sinh diệt vô cùng ấy, vẫn còn có một mầm sống tiềm tàng trong pháp giới duyên khởi, được vươn lên, để rồi tiếp nối bất diệt - vô cùng. Tánh Xuân luôn luôn thường hằng bất biến, hiện hữu trong dòng sống thường lạc vô biên.

Trong thế giới bất an: Bất thiện, thất học, nghèo nàn, bệnh tật, thiên tai, chiến tranh, chiến tranh ý thức, chiến tranh quyền lực, đang là nỗi khủng hoảng toàn cầu, đẩy dân sinh bên hầm lửa tự hủy diệt.

Trong thời đại khoa học phát triển, xu hướng vật chất trầm trọng, giá trị đạo đức tha hóa, mẫu thuẫn phát sinh bởi tâm ô nhiễm.

Với ý thức khác vọng hướng đến tương lai tươi sáng bình đẳng – tự do – hạnh phúc – hòa bình. Hình ảnh đức Phật Di Lặc, với nụ cười bát ngát bao dung, toát lên niềm hạnh phúc hoan hỷ vô biên, là biểu tượng mùa Xuân đông đầy niềm vui may mắn. Với tâm lượng từ bi bình đẳng, lòng từ ái bao dung bát ngát, như nguồn pháp lạc được tưới tẩm bởi yêu thương, chuyển hóa khổ đau, đem đến an lạc, mở lòng hoan hỷ vị tha tự tại.

Đạo Phật là đạo từ bi – trí tuệ, thâm thấu tuệ giác Phật đà, ứng dụng chất liệu từ bi xoa dịu nỗi khổ niềm đau, hóa giải hận thù. Mạch nguồn đạo đức phải được thắp sáng lương tri, giáo lý Phật đà phải được hiện hữu hướng thượng thiện hóa dân sinh.

Sự giao tiếp giữa thời khắc chuyển mùa, cũng là lúc xã hội cảm nhận sâu sắc - tích cực chuyển

mình nối tiếp sức sống truyền đời từ thế hệ này sang thế hệ khác. Xuân đến, báo hiệu tin vui mới. Hình ảnh đẹp đẽ của đức Phật Di Lặc dâng tràn sức sống mùa Xuân, miệng cười bát ngát làm tươi mát trong sáng lòng người đích thực, hy vọng vạn sự kiết tường – như ý trọn vẹn bước vào năm mới tràn ngập mùa Xuân./-

Phan Văn Huy Tâm